

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXIIII Et quanq[ue] de diaconis pariter traditu[m] sit, q[uod] & ip[s]i manuu[m] impositionibus ordinabant[ur], & proinde gratiam aliquam consecuti sint ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XX

Cretensibusq; præfecit cui & authoritatē dedit alios itē cons
secrādi, q̄s idoneos eo munere iudicarit. Huius(inquit)rei grā
reliqui te in Cræta, ut q̄ desunt pergas corrigerē, & cōstituas
oppidatim presbyteros, sicut ego tibi ordinārā. Neq; dubiū
est quin simili manuū impositione, tā iſe Titum, q̄ Titus ali
os consecrarit. Ad quē modū & Paulus iſe pariter ac Barna
bas fuerant in apostolatū segregati, ut in actis ca. 13. traditur. Cæremoniæ
in ordinatiōis
bus obseruate
Nā prophetæ simul & doctores, qui tū erāt Antiochiae, quū
a spū mandatū accepissent, iejunabant, & precabantur manusq;
demū illis imposuerunt, atq; ita tradiderunt gratiæ dei. Ecce
quot cæremonijs usi fuerant in illorū ordinatione. Ad eundē
modum & iſi, nempe Paulus & Barnabas, quū presbyteros
ordinarent, ieunijs item & precationibus atq; manuū imposi
tione sunt usi, quēadmodū in actis cap. 14. legitur, uti superi
us memorauimus. χειροτονίας αὐτες, hoc est, quū manibus cre
assent illis, nēpe discipulis, de quibus proxime locutus est, pres
byteros p singulas ecclias, precatijs essent cū ieunijs cōmen
dauerūt eos dño. Et q̄q illud uerbū χειροτονίας αὐτες ab autho
ribus Græcis populo magistribuit. Nā ita solebat populus
manuū eleuatione magistratus eligere. Istud tñ hoc loco non
est ad sensum Lucae. Neq; eñ de poplo iā hoc scriptū est, sed
de iþis apostolis, nimis q̄ hi manibus nō quidē eleuatis, uti
populus consuevit, sed impositis creabāt presbyteros, hoc ē
manuū impositione constituerunt, & eosdem populo præfe
cerunt. Hieronymus igit̄ super Esaiā ca. 58. dicit p χειροτονία
intelligi clericorum ordinationem, quæ non solū ad impreca
tionē uocis, sed ad manus impositionem impletur. Hieronymus
XXXIII

¶ Et quanq; de diaconis pariter traditū lit, q̄ & iþi manuū gratiam con
impositionibus ordinabant, & proinde gratiam aliquam con sequabantur.
secuti sint, non est dubium tamen, quin ut hi gradus diuersi
fuerint, ita & diuersæ functiōis cooperatricem gratiam acce
pissent. Imposuerunt quidem & his apostoli manus, quate
nus gratiam functionib; suis congruam acciperent, quem Manuū impo
admodū in actis ca. 6. refert. Iusserūt eñ duodecim, ut ceteri nebantur dis
fratres circūspiceret ex seipsis uiros septē spectatæ fidei, qbus aconis
iþi munus istud delegaret. Illud negotiū fratrib; iniūctū fuit,

Diaconi quā

CONGRESSVS SECUNDVS

ut pote qui melius alioꝝ cōuersationē nosſent, q̄ apostoli. Ve
rū apostoli per manū impositionē ipsum diaconi mūnus ilo
lis conferebant. Sic em̄ in eodē cap. scriptū est. Hos nēpe se
ptē nominatos statuerunt in conspectu aploꝝ, & hi quū orā
sent, imposuerūt illis manus. Cæterꝝ apostoli nunq̄ illis impo
suissent manus, niſi spūs illustratiōe didicissent gratiā inde sub
secuturā. Id quod in quibusdā eoꝝ satis dilucide comprobatū
fuit. Nā de Stephano scriptū est, q̄ erat plenus gratia & for
titudine. Et Philippo tradit̄ q̄ sermone, signis, & prodigijs,
æditis conuertit Samaritas ad Christū. Ex his nihil ambigo,
Gratia dabat̄ quin cunctis perspicuū sit, hoc sensibili signo uidelicet imposi
manuum im
tionis manuū, donari gratiā, ijs qui rite per ecclesiæ præsides
positione in officio pastorum ordinantur.

Autorū, 7.

DECIMVM AXIOMA.

¶ Qui sic pastores ecclesiārum & presbyteri
legitime fuerint ordinati, uere dei sacerdotes,
& habentur & sunt hauddubie.

XXXV

Onstat primū ad aploꝝ & eoꝝ successores fuisse di
ctū, quod scribit̄ Esaiæ. 61. Vos aut̄ sacerdotes dñi
uocabimini. Ministri dei nostri diceſ uobis. Forti
tudinē gentiū comedetis. In gloria eaꝝ superbietis
Ecce prædixit Esaias futurꝝ, ut ecclesiæ principes sacerdotes
dñi, & ministri dei uocarent. Sic em̄ omnes qui locū hunc ha
ctenus enarrarūt ad sensum istū, interpretati sunt, neq̄ potest
quouis pacto niſi per temeratore quēpiam aliter detorqueri.

Hieronymus in cōmētarijs super Esaiā hunc locū enarrās,
ita scribit̄. Aedificatores urbiū desertaꝝ & pastores gregum,
qui ipſi sunt uinitores & aratores, hoc est filij peregrinoꝝ, ipſi
ſi quoq̄ sunt sacerdotes dei, ad quos propheta nūc dicit. Vos
aut̄ uocabimini sacerdotes dñi, & ministri dei nostri diceſ uo
bis, hauddubiū quin ecclesiæ principes significet.

Et Clemens in ep̄la ad Iacobū ubi de presbyteris & epis
copis loquit̄ eadē ipsa uerba recenset, ad hunc modū. Per pro
Esaiæ. 61. phetā (inquit) loquit̄ dicēs. Vos aut̄ sacerdotes dñi uocabimi
ni. Ministri dei nostri diceſ uobis. Fortitudinē gentiū come
detis, & in gloria eaꝝ superbietis &c. Et iſſud certe in aploꝝ